

РЕШЕНИЕ

№ 41105

гр. София, 09.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав, в
публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **6448** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 126 и сл. от Административно процесуалния кодекс.

Образувано е по депозиран пред Административен съд Смолян инициативен документ, наименуван „жалба“, от „МК Инженеринг 2009“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя М. К. чрез адв. С. К. „на основание чл. 19ж, вр. чл. 145 АПК, срещу Индивидуален административен, акт, издаден от директора на ЮДЦП от 05.12.2024 за прекратяване на административен договор № 46/04.12.2009 г.“.

С определение № 51/15.01.2025 г., постановено по адм. дело № 472/2024 г. по описа на Административен съд Смолян производството по делото е прекратено на основание чл. 159, т. 1 от АПК. Това определение е отменено с определение № 2666/17.03.2025 г., постановено по адм. дело № 2376/2025 г. по описана на Върховния административен съд и делото е върнато на Административен съд Смолян за продължаване на съдопроизводствените действия с указания. В изпълнение на указанията на съда, по делото е депозирана молба от пълномощника на „МК Инженеринг 2009“ ЕООД, в която изрично заявява, че предмет на оспорване в производството е прекратяването на административен договор № 46 от 04.12.2009 г., сключен с ДГС - А. за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“, като искането е за произнасяне по реда на чл. 19 ж от АПК относно неговата законосъобразност и действителност. С допълнителна молба, депозирана по делото на 23.05.2025 г., в изпълнение на отново на указания на съда, пълномощникът на търговското дружество е конкретизирал, че пред Административен съд Смолян е предявен иск по реда на чл. 19ж, ал. 1 от АПК за решаване на спор относно прекратяване на административен договор. Формулиран е следния петитум: съдът да установи, че договор № 46/04.12.2009 г. за стопанисване и ползване на дивеча в участък „Тополово“ към ДГС

- А. не е прекратен законосъобразно, тъй като административният орган е нарушил императивните изисквания на чл. 36л, ал. 3 и ал. 4 от ЗЛДО, принципа за съразмерност по чл. 6 от АПК и задължението за мотивиране на административните актове.

С определение №627/28.05.2025 г., постановено по адм. дело № 472/2024 г. по описа на Административен съд Смолян, на основание чл. 19ж, ал. 2 във връзка с чл. 133 от АПК делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София- град.

Във връзка с възражение на процесуалния представител на ответника за неподсъдност на делото на Административен съд София- град на основание § 149, ал. 4 от ПЗР на ЗИДАПК, обективизирано в депозирано на 03.11.2025 г. писмено становище, пълномощникът на оспорващото дружество, в проведеното на 05.11.2025 г. публично съдебно заседание е конкретизирал, че същността на спора се свежда до отказ за продължаване на срока на договор № 46 от 04.12.2009 г., сключен с ДГС - А. за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“ в процедура по чл. 36л, ал. 3 и ал. 4 от ЗЛОД, имплицитно съдържащ се в писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. на директора на ЮЦДП.

С оглед на изложеното, настоящият съдебен състав намира, че е сезиран с жалба против отказ за продължаване на срока на договор № 46 от 04.12.2009 г., сключен с ДГС - А. за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“ в процедура по чл. 36л, ал. 3 и ал. 4 от ЗЛОД, имплицитно съдържащ се в писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. на директора на ЮЦДП. В първоначалната жалба, в последващите молби-уточнения и в хода по същество са изложени доводи за незаконосъобразност поради немотивираност, съществено нарушения на административно производствените правила, неправилно прилагане на материалния закон и несъответствие с целта на закона. Като нарушение на изискванията на чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК се изтъква липсата на изложени фактически и правни основания за отказа за продължаване на срока на договора. Конкретно се посочва и, че административният орган, при наличието на всички законови предпоставки за продължаване на срока на договора и положително становище на министъра не е приложил нормата на чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД. Претендира са отмяна на решението да не се приложи процедурата по чл. 36 л от ЗЛОД.

Ответната страна – Директора на Южноцентрално държавно предприятие (ЮЦДП), чрез процесуалния си представител изразява становище за недопустимост на жалбата, алтернативно за нейната неоснователност. Намира, че оспореното писмо не притежава белезите на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21 от АПК. Същото има уведомителен характер, а прекратяването на договора настъпва по силата на самия договор след изтичане на предвидения в него срок. По съществото на спора излага доводи, че разпоредбата на чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД няма императивен характер, а дава правна възможност на възложителя да вземе решение по какъв начин ще бъде извършено възлагането на стопанисването на дивеча. Възложителят няма наложена от закона задължение да продължи договора при изпълнението му и при постигане на резултати. Намира, че продължаването на договора без провеждането на конкурс не е задължение на административния орган, породило което неизпълнението не би следвало да подлежи на оспорване, което налага извод за неоснователност на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 от АПК, за да се произнесе съобрази следното:

По силата на договор № 46/04.12.2009 г., сключен между „МК Инженеринг 2009“ ЕООД и Държавно горско стопанство - А. (с правопреемник Южноцентрално държавно предприятие, [населено място]), на „МК Инженеринг 2009“ ЕООД е възложено стопанисването и ползването на

дивеча в дивечовъден участък „Тополово“, в района на дейност на ДГС - А., обособен със заповед № 948/09.06.2009 г. на председателя на Държавната агенция по горите. Срокът на договора е 15 години (чл. 2(1) от договора). По силата на чл. 3(1) от договора, в случай, че изпълнителят изпълни всички задължения по настоящия договор и достигне допустимите дивечови запаси, договорът може да бъде продължен в срок не по-дълъг от определение в чл. 2 (15 години).

С писма, съответно вх. № 05-146/14.02.2024 г. и вх. № 01-3273 от 28.11.2024 г. управителят на „МК Инженеринг 2009“ ЕООД е изявил желание срокът на договор от 04.12.2009 г. да бъде продължен с още 15 години на основание чл. 3 от същия.

С писмо изх. № В-33-1068#1 от 24.09.2024 г. директорът на ЮЦДП е уведомил министъра на земеделието и храните за изтичане на срока на договора за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“, като е отправил молба да не се одобрява продължаването на срока му на действие, като е предложил стопанисването да се извършва от ТП „Държавно ловно стопанство К.“.

В доклад №РДГ10-7838-01.10.2024 г. на РДГ-П. до министъра на земеделието и храните, до изпълнителния директор на ИАГ и директора на ЮЦДП са обективирани резултатите от извършената в изпълнение на чл. 36л, ал. 3 от ЗЛОД проверка и е направено предложение срокът на договора да бъде продължен с „МК Инженеринг 2009“ ЕООД, без провеждане на конкурс, за още 15 години.

С писмо вх. № -33-1068#2 от 09.12.2024 г. министърът на земеделието и храните е уведомил директора на ЮЦДП, че преценката относно начина, по който ще се осъществява стопанисването и ползването на дивеча в дивечовъдния участък е в обхвата на неговите правомощия, като директор на държавно предприятие и страна по сключения договор.

С писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. директорът на ЮЦДП е уведомил управителя на „МК Инженеринг 2009“ ЕООД, че на основание чл. 7.1 от договор № 46/04.12.2009 г., същият се прекратява, считано от 04.12.2024 г., във връзка с изтичане на срока на действието му.

Въз основа на така установеното от фактическа страна настоящият съдебен състав обосновава следните правни изводи:

С оглед изричното волеизявление на пълномощника на оспорващия в съдебно заседание, че предмет на оспорване е отказ за продължаване на срока на договор № 46 от 04.12.2009 г., сключен с ДГС - А. за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“ в процедура по чл. 36л, ал. 3 и ал. 4 от ЗЛОД, имплицитно съдържащ се в писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. на директора на ЮЦДП жалбата е ПОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена от заинтересовано лице, неблагоприятно засегнато от оспорения акт в законоустановения срок. Действително, писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. привидно има уведомителен характер, но от съдържанието на същото се извлича волеизявлението на административния орган да не се приложи процедурата по чл. 36л, ал. 4 от АПК за продължаване на срока на договора. Определящо за квалификацията на писмото е не неговото наименование и външна форма, а съдържанието му. Макар и писмото да не е оформено като административен акт, то обективира недвусмислено волята на органа да откаже продължаване на срока на договора.

Разгледано по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно ЗЛОД предоставянето на стопанисването и ползването на дивеча се осъществява при условията на конкурсна процедура, правилата за провеждането на която са разписани в чл. 36 и сл. от закона. В чл. 36л, ал. 2 от ЗЛОД е посочено, че договорите за стопанисване и ползване на дивеча се сключват за срок до 15 години. Най-малко три месеца преди изтичане срока на договора съответната регионална дирекция по горите извършва проверка по изпълнението му. За резултатите от извършената проверка директорът на регионалната дирекция по горите представя

писмен доклад до министъра на земеделието и храните, изпълнителния директор на Изпълнителната агенция по горите, както и на директора на съответното държавно предприятие. (ал. 3).

В ал. 4 на чл. 36л от ЗЛОД е предвидена възможност, когато в хода на проверката по ал. 3 се установи, че лицето, стопанисващо дивеча, е изпълнило всички задължения по него и е достигнало допустимите дивечови запаси, договарът да бъде продължен без провеждане на конкурс за срок не по-дълъг от определения в ал. 2.

Отнесена към настоящия случай визираната правна уредба обосновава извод, че директорът на ЮЦДП е сезиран с искане (писма, съответно вх. № 05-146/14.02.2024 г. и вх. № 01-3273 от 28.11.2024 г.) за прилагане именно на предвидената в чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД правна възможност за продължаване на срока на договор на № 46/04.12.2009 г. По това искане липсва нарочно произнасяне от страна на административния орган, но неговото волеизявление под формата на отказ се съдържа имплицитно в писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г., с което изрично е уведомял искателят, че на основание чл. 7.1 от договор № 46/04.12.2009 г., същият се прекратява, считано от 04.12.2024 г., във връзка с изтичане на срока на действието му.

Правомощието на директора на ЮЦДП по чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД да продължи срока на договора е регламентирано в условията на оперативна самостоятелност, даваща право на преценка на компетентния орган да избере един от два или повече законосъобразни варианта на управленско решение. Упражняването на оперативна самостоятелност и свързаният с това избор на целесъобразно решение е израз на правилното виждане и постигане на целта на закона от административния орган. Съгласно чл. 145, ал. 1 от АПК и чл. 169 от АПК, съдът осъществява само контрол за законосъобразност на административните актове, като проверява дали административният орган е разполагал с оперативна самостоятелност и спазил ли е изискването за законосъобразност на административните актове. Доколкото отказът за продължаване на срока на договора е постановен в рамките на оперативна самостоятелност на оправомощения административен орган, на контрол за законосъобразност от съда подлежи само наличието на условията, визирани в чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД, но не и преценката по целесъобразност на административния орган да постанови отказ.

В т. 2 от ТР № 4/22.04.2004 г. на ВАС е прието, че „В случаите, когато административният орган е овластен да реши въпроса по свободна преценка, необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания въпрос, и/или неизлагането на мотиви съставляват основания за отмяна на административния акт по смисъла на чл. 12, т. 2 и т. 3 от ЗВАС вр. чл. 11, ал. 1 и чл. 15, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗАП. Необходимостта и задължителността на излагането на мотиви при издаване на акт от административния орган са решени с разпоредбата на чл. 15, ал. 1 и ал. 2, т. 3 от ЗАП, като по този начин се дава възможност на адресата на акта и заинтересованите лица да научат какви са фактите, мотивирали органа, да приложи една или друга правна норма. Мотивите дават възможност на по-горестоящия административен орган и съда да извършат проверка за законосъобразност на акта. Липсата на мотиви във всички случаи е основание за отмяна на издадения административен акт. В случаите, когато административният орган действа при условията на обвързана компетентност, посочените в нормативния текст условия са такива за материална законосъобразност на административния акт. Когато органът действа при оперативна самостоятелност, предвидените нормативни условия също са задължителни. Обсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решавания с административния акт въпрос, е негово задължение съгласно чл. 11, ал. 1 от ЗАП, който не въвежда различни режими при различните форми на компетентност на органа. Въпреки предоставеното от закона право на действие при

оперативна самостоятелност неизлагането на мотиви по въпроса защо е избрано едно от няколкото възможни законосъобразни решения и/или необсъждането на възраженията и обясненията на заинтересованите граждани и организации, които пряко касаят решаващия с административния акт въпрос, съставляват съществени нарушения на административно-производствените правила и са основания за отмяна на акта. Актът се проверява по съдебен ред за неговата законосъобразност, а тя освен преценката дали органът не е нарушил съответните законови рамки включва в себе си и отговор на въпроса дали той не е упражнил превратно така предоставеното му право на оперативна самостоятелност и съответства ли взетото решение на целта на закона.“

ТР № 4/22.04.2004 г. на ВАС не е загубило действието си, тъй като изискванията за уведомяване на заинтересованите страни и обезпечаването на възможността им за обяснения и възражения, съответно – обсъждането им от органа и излагането на мотиви са установени и в АПК, а именно чл. 26, чл. 35, чл. 59, ал. 2, т. 4, чл. 169 от АПК. След като ЗЛОД, който е специалния приложим закон, не установява изрично нещо различно, то приложение намира общия процесуален закон - АПК.

В настоящият случай, отказът на директора на ЮЦДП за продължаване на срока на договора, имплицитно съдържащ се в негово писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. е в противоречие с изискванията на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Липсва излагане, както на фактическите, така и на правните основания за неговото постановяване. По делото са налице доказателства за изпълнение на условието, залегнало в нормата на чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД лицето, стопанисващо дивеча да е изпълнило всички задължения по него и е достигнало допустимите дивечови запаси. В доклад № РДГ10-7838-01.10.2024 г. на РДГ-П. до министъра на земеделието и храните, до изпълнителния директор на ИАГ и директора на ЮЦДП са обективирани резултатите от извършената в изпълнение на чл. 36л, ал. 3 от ЗЛОД проверка и е направено предложение срокът на договора да бъде продължен с „МК Инженеринг 2009“ ЕООД, без провеждане на конкурс, за още 15 години. При това положение липсата на мотиви, изложени от директора на ЮЦДП обосноваващи взетото от него решение за непродължаване на срока на действие на договора от една страна нарушават правото на защита на участника-инициатор на административното производство, а от друга възпрепятстват съда да упражни контрол за законосъобразност по отношение административното волеизявление. Липсата на мотиви в случай не може да бъде преодоляно посредством изложеното от директора на ЮЦДП в писмото до министъра на земеделието и храните изх. № В-33-1068#1 от 24.09.2024 г., доколкото не е налице изрично препращане към тях, а и същите, предвид вътрешно ведомствения характер на писмото, няма как да достигнат до знанието на инициатора на административното производство.

Следва да се посочи и, че липсата на мотиви прави невъзможна и преценката за спазване на принципа за съразмерност/пропорционалност в случая. Според чл. 6 от АПК, административните органи упражняват правомощията си по разумен начин, добросъвестно и справедливо, като административният акт и неговото изпълнение не могат да засягат права и законни интереси в по-голяма степен от най-

необходимото за целта, за която се издава актът. Когато с административният акт се засягат права или се създават задължения за граждани или за организации, прилагат се онези мерки, които са по-благоприятни за тях, ако по този начин се постига целта на закона. Когато са налице две или повече законосъобразни възможности, органът е длъжен да избере тази възможност, която е осъществима най-икономично и е най-благоприятна за държавата и обществото, като трябва да се въздържа от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъразмерими.

Нещо повече, принципът на правовата държава, залегнал в чл. 4, ал. 1 от КРБ изисква съразмерност/пропорционалност на въведените ограничения на индивидуални права и свободи. Принципите на пропорционалност и разумност гарантират съгласуваност между прилагането на закона и постигането на целта му, като се гарантира неговата справедлива употреба. Липсата на мотиви за издаване на процесния акт прави невъзможна преценката за спазване на принципа за пропорционалност и справедлива употреба на закона.

Изложеното обосновава извод за основателност на жалбата, което налага отмяна отказ за продължаване на срока на договор № 46 от 04.12.2009 г., сключен с ДГС - А. за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“ в процедура по чл. 36л, ал. 3 и ал. 4 от ЗЛОД, имплицитно съдържащ се в писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. на директора на ЮЦДП. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново произнасяне по депозираните от управителя на

„МК Инженеринг 2009“ ЕООД писма, съответно вх. № 05-146/14.02.2024 г. и вх. № 01-3273 от 28.11.2024 г., с искане за продължаване на срока на договор № 46/04.12.2009 г. на основание чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК правото на разноси е възникнало за оспорващия, но предвид липсата на заявено искане в тази насока, съдът не дължи произнасяне.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на „МК Инженеринг 2009“ ЕООД отказ за продължаване на срока на договор № 46 от 04.12.2009 г., сключен с ДГС - А. за стопанисване и ползване на дивеча в дивечовъден участък „Тополово“ в процедура по чл. 36л, ал. 3 и ал. 4 от ЗЛОД, имплицитно съдържащ се в писмо № вх.01-3273#1 от 05.12.2024 г. на директора на ЮЦДП.

ИЗПРАЩА преписката на директора на ЮЦДП за ново произнасяне по депозираните от управителя на „МК Инженеринг 2009“ ЕООД писма, съответно вх. № 05-146/14.02.2024 г. и вх. № 01-3273 от 28.11.2024 г., с искане за продължаване на

срока на договор № 46/04.12.2009 г. на основание чл. 36л, ал. 4 от ЗЛОД.
Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд,
Тричленен състав в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: